

14 Μαγτίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΗΡΟΔΟΤΟΣ ΚΩΣΤΑ ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ
ΑΠΟΒΙΩΣΑΣΗΣ ΕΡΜΙΟΝΗΣ ΚΩΣΤΑ ΚΑΙ ΩΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥ-
ΩΝ ΤΟΥΣ ΝΟΜΙΜΟΥΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΩΜΕΝΟΥΣ
ΤΗΣ ΠΙΟ ΠΑΝΩ ΑΠΟΒΙΩΣΑΣΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΔΗ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7359).

Αμέλεια — Τροχαίο ατύχημα — Διασταύρωση υπεραστικού δρόμου
από πεζό — Κατά πόσο η δυνατότητα εμφάνισης κινδύνου ήταν
λογικά εμφανής.

5 Ενώ ο Εφεσίβλητος οδηγούσε το αυτοκίνητό του κατά μήκος
του δρόμου Λεμεσού-Πάφου με κατεύθυνση προς τη Λεμεσό, είδε
σε απόσταση 100 ποδών περίπου την Ερμιόνη Κώστα με 2-3 άλλες
γυναίκες να στέκονται στον όχθο στην αριστερή πλευρά με την
πλάτη τους στον δρόμο και σχημάτισε την εντύπωση ότι μάζευαν
10 χόρτα. Ξαφνικά η Ερμιόνη Κώστα απότομα διάσχισε τρέχοντας
τον δρόμο. Ο Εφεσίβλητος πάτησε αμέσως τα φρένα του αλλά δεν
κατόρθωσε να την αποφύγει, και την κτύπησε 27 πόδια από την
αρχή των σημείων τροχοπέδησης και 6 πόδια από την αριστερή
15 άκρη της ασφάλτου. Η Ερμιόνη Κώστα σκοτώθηκε στο δυστύχη-
μα. Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι ο Εφεσίβλητος δεν βαρυνόταν με οποιαδήποτε αμέλεια και ότι αιτία του δυστυχήματος
ήταν η συμπεριφορά της Ερμιόνης Κώστα.

Αποφασίσθηκε ότι

20 Αν η δυνατότητα εμφάνισης κινδύνου είναι λογικά εμφανής
τότε το να μη πάρει ένας τις αναγκαίες προφυλάξεις αποτελεί αμέ-
λεια αλλά αν η δυνατότητα να εμφανισθεί κίνδυνος είναι τέτοια
που ουδέποτε θα εγειρόταν στη σκέψη ενός λογικού ανθρώπου,
τότε δεν υπάρχει αμέλεια αν δεν πάρει ένας τις αναγκαίες προφυ-
25 λάξεις. Τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ήσαν ορθά
διότι η συμπεριφορά της Ερμιόνης Κώστα ήταν εντελώς απρόβλε-
πτη.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Χρυσσοστομής, Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 5 Μαρτίου, 1987 (Αρ. Αγωγής 1656/84) με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή του για αποζημιώσεις για το θάνατο της Ερμιόνης Κώστα που προκλήθηκε όπως υπάρχει ισχυρισμός, λόγω αμελούς οδήγησης του εναγομένου.

5

Μ. Βασιλειάδης, για τον εφεσεύοντα.

Α. Μυριάνθης, για τον εφεσίβλητο.

10

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Με την έφεση αυτή η οποία καταχωρήθηκε από τους διαχειριστές της περιουσίας της αποβιώσασας Ερμιόνης Κώστα με βάση το Άρθρο 34 του Περί Διαχειρίσεως Κληρονομιών Νόμου, Κεφ. 189, και το Άρθρο 58 του Περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, Κεφ. 148, προσβάλλεται η απόφαση του Προέδρου του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή των εφεσειόντων εναντίον του εφεσίβλητου για αποζημιώσεις για το θάνατο της πιο πάνω αποβιώσασας που προκλήθηκε, όπως υπήρχε ισχυρισμός, λόγω αμελούς οδήγησης ή και οδήγησης του αυτοκίνητου με αριθμό εγγραφής MC621, κατά παράβαση των καθηκόντων που απορρέουν από το Νόμο.

15

20

Το ατύχημα που προκάλεσε το θάνατο της αποβιώσασας, συνέβηκε στο κύριο δρόμο Λεμεσού-Πάφου στις 14 Φεβρουαρίου, 1984, το απόγευμα. Ο εφεσίβλητος οδηγούσε το πιο πάνω αυτοκίνητο του, τύπου "pick-up", κατά μήκος του δρόμου με κατεύθυνση προς τη Λεμεσό. Ακολούθειτο την ώρα εκείνη από το αυτοκίνητο με αριθμό εγγραφής GD73, το οποίο οδηγούσε ο μάρτυρας Θεόδωρος Μανώλη. Η αποβιώσασα μαζί με δυο-τρεις άλλες γυναίκες στεκόντουσαν στον όχθο του δρόμου ανάμεσα σε θάμνους με την πλάτη τους προς το δρόμο.

25

30

Ο εφεσίβλητος τις είδε για πρώτη φορά από μια απόσταση 100 περίπου ποδών απ' αυτές. Η διαμόρφωση του δρόμου και οι θάμνοι δεν επέτρεπαν στον εφεσίβλητο να δει τις γυναίκες ενωρίτερα. Σχημάτισε την εντύπωση ότι μάζευαν χόρτα και ότι δεν είχαν πρόθεση να διασταυρώσουν το δρόμο. Ενώ ο εφεσίβλητος προχωρούσε, η αποβιώσασα απότομα διάσχισε τρέχοντας το δρόμο χωρίς να κοιτάξει προς την κατεύθυνση που ερχόταν το αυτοκίνητο του. Κρατούσε δύο σακκούλες και φαινόταν πως πρόθεση της ήταν να πάει στην άλλη πλευρά του δρόμου για να πάρει το λεωφορείο που θα την μετέφερε στο χωριό της.

Όταν ο εφεσίβλητος αντιλήφθηκε ότι η αποβιώσασα άρχισε να διασχίζει το δρόμο, πάτησε αμέσως τα φρένα αλλά δεν κατόρθωσε να την αποφύγει. Την χτύπησε όταν αυτή βρισκόταν σε μια απόσταση 27 πόδια από την αρχή των σημείων τροχοπέδησης και 6 πόδια από την αριστερή άκρη της ασφάλτου, που δείχνει πόσο έγκαιρα τροχοπέδησε ο εφεσίβλητος και πόση λίγη απόσταση κάλυψε η αποβιώσασα από το σημείο που άρχισε να διασταυρώνει.

Η αποβιώσασα χτυπήθηκε από το αυτοκίνητο σε ένα σημείο μεταξύ του μπροστινού αριστερού φωτός και της γρίλιας του αυτοκινήτου. Το χτύπημα την πέταξε στο "κατώ" του αυτοκινήτου, μετά μέσα στη θέση του οδηγού και από εκεί στο κύριο σώμα του αυτοκινήτου.

Με βάση τα ευρήματα που έκαμε ο πρωτόδικος Δικαστής, και που δόθηκαν εδώ σε περίληψη, μια και είναι τα ουσιώδη για τους σκοπούς της έφεσης αυτής, κατάληξε στο συμπέρασμα ότι ο εφεσίβλητος δε βαρυνόταν με οποιαδήποτε αμέλεια και ότι η αιτία του θανατηφόρου αυτού δυστυχήματος ήταν η συμπεριφορά του θύματος. Χωρίς να προϋπάρχει οποιαδήποτε ένδειξη για την πρόθεση της να διασταυρώσει το δρόμο, αντίθετα, η συμπεριφορά της και των συντρόφων της εύλογα έδωσαν την εντύπωση στον εφεσίβλητο ότι μάζευαν χόρτα, διασταύρωσε απότομα και τρεχτή το δρόμο με τρόπο και σε χρόνο που ο εφεσίβλητος δεν μπορούσε να κάμει οποιαδήποτε άλλη ενέργεια για ν' αποφύγει τη σύγκρουση εκτός από

του να πατήσει τα φρένα, όπως και έπραξε, αλλά δυστυχώς χωρίς επιτυχία.

Αν η δυνατότητα εμφάνισης κίνδυνου είναι λογικά εμφανής τότε το να μην πάρει ένας τις αναγκαίες προφυλάξεις αποτελεί αμέλεια αλλά αν η δυνατότητα να εμφανιστεί κίνδυνος είναι μόνο μια δυνατότητα η οποία ουδέποτε θα εγειρόταν στη σκέψη ενός λογικού ανθρώπου, τότε δεν υπάρχει αμέλεια αν δεν πάρει ένας ασυνήθεις προφυλάξεις. Αυτή η αρχή θεωρείται ότι έχει εφαρμογή γενικά σε ενέργειες στις οποίες η ισχυριζόμενη αμέλεια είναι μια παράλειψη να πάρει ένας τη δέουσα φροντίδα για την ασφάλεια των άλλων. 5 10

Ορθά λοιπόν, ο πρωτόδικος Δικαστής κατάληξε στο συμπέρασμα ότι δεν αποδείχθηκε αμέλεια σε βάρος του εφεσίβλητου, μια και δεν υπήρχε οτιδήποτε στη συμπεριφορά της αποβιώσασας και τη συμπεριφορά των συντρόφων της που να δείχνει ότι ένας λογικός άνθρωπος μπορούσε να προβλέψει τη γέννηση του κίνδυνου που προκλήθηκε από την απρόβλεπτη συμπεριφορά της. Η αποβιώσασα όταν διασταύρωνε το δρόμο, δε φαίνεται από την υπόλοιπη μαρτυρία, συμπεριλαμβανόμενης και της πραγματικής μαρτυρίας, να έδειξε τόση φροντίδα για τον εαυτό της όση ένας λογικός άνθρωπος θα έδειχνε για τη δική του ασφάλεια. 15 20

Μια και έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό δε χρειάζεται να επιληφθούμε των θεμάτων που άπτονται του ποσού των αποζημιώσεων. 25

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.